

Kom es kieke buur!

'Toen 't skemertje begon te folle wiere het nog knoppies. Maar dan.... Opiens klappe de blompies open, je ken 't sien en ok hore os je goed luustert! Nou kiek er es.... Deer gaat er weer ien open! En weer ien en nog ien, en deer verderop ok ien. Hoe ken het bestaan? Dut hew ik nag nooit beleefd. Het liekt wel een wondertuun, mien ooge doen seer van 't kieke. Weet jee buur, hoe die mooie gele blompies hiete? Oh, teunisblom, ja nou je 't segt, deer heb ik welleris van hoort. Jammer dat Piet dut niet meer kon meemake... Hij had sien eige oge niet gelove kenne'. Hee sou vast seid hewe 'heb jee un vonst deen, Souw?'

'Eerlijkgezeid, om deuze tied ben ik nooit in de tuun en as ik wel in de tuun weest was 's eves, dan heb ik er nag nooit zo goed naar keke.... Mééstal zit ik nog wat te breie of leg ik op ien oor, maar nou met die warmte ging ik niet zo vroeg te bed. Ik ging effies naar bûte om of te koele....en toen beurde het'.

Alle buren werden erbij gehaald, buurvrouw Smit, buurvrouw Roeper, buurvrouw Moojen, buurvrouw Bakker. Komt dat zien! Avond aan avond een gratis voorstelling!

Buurvrouw plukte en droogde de zaden van de teunisbloem. Ik kreeg een margarinebakje met zaadjes, die ik in onze tuin heb uitgestrooid. Nu jaren nadat buurvrouw Kikkert is overleden zijn de teunisbloemen elke zomer weer te bewonderen! Als ik ze zie, denk ik altijd even aan haar, mijn vriendelijke buurvrouw Souwtje Kikkert-Lap, een positieve vrouw, die openstond voor iedereen. Ze kon prachtig zangerig *Tessels prate*. Altijd belangstellend en nooit heb ik haar iets negatiefs over iemand horen vertellen. Een voorbeeld!

Liesbeth Rijk